

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap június 6^{kán} 1841.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helybe képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenkéntis válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

Szent Czeczil rózsája.

I.

1808. Méjorado falucskában élt egy öszvérhajtó spanyol ifjú, ki nem szándékozott előbb nőszülni, mintsem az összeíratáson szerencsésen átesni. Jegyese Inezilla születésre nem volt magas rendű; mert az „arany forráshoz“ czimzett vendégfogadóban szolgált. Ez alatt Napoleon francia sereget szállított spanyol országba. Szerencsés megérkezése után azonnal nem késett ellentállani spanyol ország; 's az öszvérhajtó Francesco sem vala utósó a' honvédelmezők sorában. Hasztalan kéré őt szerelmese Inezilla, ne hagyná-el; Francesco kötelességének érzetétől áthatva rendíthetlen maradt. Elközelgvén az elválás szomorú napja, a' bajnok Inezillához ment, kit egy kis madonna-kép előtt térdelve talált. Ő melléje borult, 's egy ércbe foglaltt fehér rózsát nyújtott kezébe, mondván: — vedd kedvesem szent Czeczilnek e' rózsáját. Barcelona érseke ajánldekozá ezt boldogultt anyámnak esketési öröm-ünnepén; őrizd ezt a' szegény öszvérhajtó emlékezetére; ez mindkettőnket szerencsésé teend!

E' szavak mondásánál a' fiatal spanyol kedvesének karjai közül kibontakozék, és sebes léptekkel tova iramlott. A' nő fájdalomnak súlyától térdre rogyott, és szerelmük édes ereklyéjét fenndobogó szívéhez szorítá. — Midőn Francesco utóljára visszatekintett, a' szegény gyermeket már is szerencsés visszajötteért imádkozni látta.

II.

Saragossa ostroma után a' hegyi tartományokban szétszórtt csapatok kalandoztak. Francesco a' méjoradoi országotra ment, és 1808. october 2-dikán Alcovandes városba ért. Megérkeztekor már későn vala, és a' posadában, mellybe fáradtsága miatt menekülnie kellett, kit sem látott mást, mint két franczia tisztet a' dragonyos ezredből, kik kinyujtott lábakkal, csendesén dohányoztak. A' spanyol harczfi redőkbe voná homlokát az utáltt egyen-

ruha látására, 's magát szorgalmasan köpenyébe burkolván, a terem mélyében foglalt helyet.

A' tisztek fiatalabbika pipáját az asztalra tévé, 's így szólt: — „Spanyol országban vagyunk végre; ama spanyol országban, melyet álmaink olly költőiképp” varázslának előnkbe, 's mi a' költészet honának hívénk. Itt mi sincsen más, mint a' kellemes ég és a' nők, kik legkevesbbé sem képesek egy francziát elbájosni.“

„Igen — válaszolt a' másik — de te igen mélyen hallgatsz az ámitgatásokról, melyeket a' nőktől szenvedned kellett. Valóban kellemetlen dolog lehet, midőn illy ledér férfiúnak minden ügyessége egy spanyol szolgáló leány erényessége által kijátszatik.“

Itt a' guérillero vigyázóbb lön.

, Nem úgy barátom — felelt az első — az erősség huzamósb ideig védetett, de egyezésképpen meghódolni volt kénytelen. Mind a' mellett becsületemre mondom, e' leány a' méjoradoi rózsza - ünnep királynéja lehetett volna. ‘

Francesco kezében a' pohár megzörrent; erre a' szomszéd asztalra nyult, hol egy kést talált, mellynek figyelmesen vizsgálta hegyét.

„Mutathatnál-e győzedelmedről jelet?“ — kérde a' másik kételkedve.

„Jelet?“ — dörmögé Francesco fogcsikorgatva.

A' tisztt Francesco felé fordult, 's látván eme halovány, levertt alakot, e' szikrázó szemeket, és remegő ajkakát, egy percze megdöbbsent, 's mintegy előérzeni látszott a' veszélyt.

„Itt van az!“ — mond az első, mi alatt mosolylyal tárczájából egy félig rejtett rózsát vont elő.

Francesco egy lépéssel átlépte a' közt, melly őt a' tisztek asztalától különzé, 's merészen és fenyegetve a' dragonyos előtt termett.

„E' rózsza enyim! — kiáltott rémitő hangon — enyim, Inezilla vőlegényeé!“

Ezt mondván Francesco nyakon ragadá vágytársát, és a' kést szívébe dőfé, mielőtt e' borzasztó jelenet tanúja őt végzendő tetteiben akadályozhatá.

Most ellenszegülés nélkül elfogatott, 's megkötöztetve Madridba kísértetett a' gyilkos. Itt Bonaparte Józseftől ítéltetett-meg, ki éppen ez időben tévé sajátjává VII-ik Ferdinándnak veszélyben forgott koronáját. A' fejedelem kénytelen volt, bár sajnálkozva, a' fiatal Francesco fejére kimondani a' rettentő halálos ítéletet; mindazáltal nem akará, hogy ítélete nyilvánossá legyen: ennél fogva az lön határozva, hogy a' verítélet végre hajtása zártt ajtóknál történjék jövő nap reggelén a' palota belsejében.

III.

Éppen hatot ütött Escorial toronyórája, midőn egy fiatal, szenvedési érzetétől szinte bágyadt nő San - Lorenzo kolostorától Buen Retiro rostélyos ajtajaig jöve. Az őrség főnöke könyörületre indíttatott a' szenvedő leánya látásakor, 's nem birt elegendő bátorsággal arra, hogy neki a' palotába belépést tilalmazhassa. De alig tett néhány lépést az udvarban, midőn egy csapat gránátostól megállíttatott. A' csapat közepében büszkén és keresztbe fontt karokkal lépdelt az öszvérhajtó Francesco. Inezilla rá ismert kedvesére; remegve és szétszórtt hajjal térdre hullott a' francziák előtt, kik e' kimondhatlan kétségbe eséstől felindulván, félre vonultak.

„O kegyelem, Francesco kegyelem! — kiáltott a' spanyolnő könyörgő kezeit az elítélt felé emelvén — inkább szerencsétlen, mint bűnös vagyok; engem erőszak tett hűtlenné!“

Azután a' sokaságot távozni látván, gyors léptekkel kedvese után futott, 's magát ennek karjaiba vetvén mondá:

„Egy kegyelem-szót Francesco! o mondd, hogy nem gyűlölsz 's nem haragszol rám!“

„Nem utállak, nem haragszom — szólt ő, mi alatt kebeléből szent Czeczil fehér rózsáját voná elő. — Itt a' rózsza kedvesem; hervadt ez, mint ten-erényed, 's fonnyadt, mint lelkem!.. És ti — szólt magasra emeltt fejjel rettegés nélkül a' bakókhoz — végezzétek kötelességeket! — éljen spanyol ország!“

Jegyese hova lett, nem tudatik. — Mi a' tisztet illeti, az nem halt-meg sebeiben, sőt kevés nappal ez esemény mulva Saragossa másodszori ostroma után a' lovasság századáának főnökségével jutalmaztatott-meg; 's jelenleg keserűen emlékszik vissza tetteire, mellyeket fiatalkori botlásoknak szokott nevezni. — Ő az, kitől e' szomorú történetet birjuk.

Francziából

B—. József.

A' cransaci vendégház.

(Vége)

Rokonimnak atyai jószágimra sürgető meghívásait adám okul, 's elutazni készülék. Sajnálták veszteségemet, Nina is, mint a' többi; megakarák fogdatatni velem, hogy legalább jövő tavaszkor ismét néhány hónapot töltendek itt; csak Nina nem tevő ezt, mint a' többi. Kétségben valék — viselete okozá gyakran — ha tán szeret-e, vagy tőlem valóban szabadulni kíván.

Egy reggel vele és Fannival Orny kertjén haladánk keresztül. Egy rózsató előtt megállapodam, 's enyelgve szólék hozzá: „mi-

dőn először Cransacot elhagytam, rózsát adott az utra; jelenleg ezt sem kapok; a' virágkirályné elenyészett; csak, mint minden öröm, ha elhervadt, töviseket hagyott maga után.'

Nina elpirult, zavarodva tekintette-szét: de hamar öszveszedé magát, és saját szerű kecses mosolyával válaszolá: „ez uttal nővérem van a' sor.” — Fanni felelni akart, de egy leányka félben szakasztván, tőlünk elhivá. Nina nénjét követni akarni látszott; de ez ment, 's mondá: „e' pillanatban itt leszek, addig döntések-el a' fontos kérdést.”

„Ez uttal tehát öntől emlék nélkül válom-el!” — szóltam.

„Van reá szüksége?” — kérde.

„Nem éppen, hogy önre emlékeztessen — o nem, minden fog arra emlékeztetni, hogy Ninától távol vagyok! — de még is e' csekélység saját kezéből önt minden bizonynnyal jobban jelenitendi; talán kis vigaszt is rejt számomra.”

Pajzánul mosolygott szemeim közé, 's mondá: „a' rózsát adó Ninát spanyol országban inkább feledé, mint Fannit, ki rózsát nem adott; azért ohajtéék vele cserélni. Látja, csak önző vagyok.”

„'S kissé igazságtalan és kegyetlen. Ön tudja, érzi, 's még is tud az lenni; ezért ohajtnám most, vajha soha sem jövék vissza Cransacba; — mert ez volt szerencsétlenségem talán örökre; azért Cransacot többé nem látom.”

„Megijeszt, jó ezredesem; miről akar engem vádolni?”

„Hogy tova üz a' helyről, melly előtttem a' földszin legkedvesb szöge.”

„Istenem, mit ábrándozik? Önt tova üzöm? az Istenért, egész család 's én nem kevésbbé panaszoljuk, hogy el kell hagynia minket.”

„Mig egyedül öntől függ maradhatásom; nem Fanniért, nem az egész csaláért, csak Nináért akarnék, 's tudnék maradni; csak az ő intése határoz felettem; a' világ számomra szeretetre méltóbbat nem bir. Maradjak?”

Nina lesüté szemeit, 's hallgatva ballagott a' nyirt bükkfalak közötti járdában.

„Maradjak?” — kérdém sürgetőbben, 's kezénél fogám.

Komoly fensőséggel nézett rám, 's mondá: „ezredes ur, ne csaljon-meg engem, vagy ne önmagát; minek ez? Vallja-meg nyíltan: spanyol országban Ninát elfelejté, 's csak Fannira gondolt.”

„Nem, Ninára gondoltam, 's Fannit nem felejtém. Nina rózsája még ereklyém maradt, 's egykor a' sirba szálljon velem.”

„Ezredes ur, midőn spanyol országból visszatért, engem Fanninak tartott; legyen őszinte maga iránt.”

„Igen drága Nina, önt Fanninak tartottam, de szebbnek, hódítóbbnak találtam Fanninál. Örültem a' becsnek, melyre már négy év előtt a' rózsza által nénje megelőztével önt méltatám. Ah Nina, spanyol országban nem hölgy, de még nem is e' világra tartozó angyal gyanánt tiszteltem; higgyen nekem, 's legalább okolja sorsomat, hogy öntől most megfoszt, mert ön előtt olly csekély — semmi érdekű vagyok.“

„Ki mondja ezt?“ — kérdé könyűs tekintetét felém fordítva.

Soha nem érzett elbájlás hatott keresztül e' lelke mélyéből került kérdésre, e' könyekre: „o isteni Nina, maradjak?“

„Még kérdi, mikor elég gyenge vagyok magamat elárulni?“ — szólt, 's csendesen sirva hajlott mellemre.

Némán átkarolva tartók még egymást, midőn más karok öleltek át. Fanni csuszott ide, minket mindkét karjával körülfont, 's elsőben nővérét, azután engem csókolt-meg: „reménylem Nina, nem fogsz haragudni — mondá, — ha bárgyú örödnök végre testvéri csókomat is nyujtom.

Igy az elutazásból méltán mi sem lett. Fanni pajzán, édelgő tréfái közt első heves megindulásunkból felocsódtunk. Visszajöttünk Ornyhoz: „csak most élek egész életet!“ — mondá; olly kifejezés, melly felett Fanni természetesen legszigorúbb fenytő szónoklatot tartta. Mig czivódtak, pillanatra a' szomszédba, az Albret urtól egykor eladandónak mondott ház birtokosához távozáim. Már többször megtekintettem a' telket; az illendő összeget követelő tulajdonossal, ha Nina elhatározását tudom, rég megegyezém felette; az meg volt, 's a' vétel egy percz alatt megtörtént, papirra tétetett. Így jöttem vissza.

Nina kezét nyujtá előmbé, 's rögtöni, hosszú eltávoztamon csudálkozva, hollétemet kérdé.

„Hamarjában — sugám fülébe — csinos házat, 's kertet, telvét virágokkal, vettem; mától fogva öné.“

Örömpirulva kiálta-fel: „Csak gondoljátok, a' Dinantházat megvevé számunkra!“

Most vidám vonalban ballagtunk Ornyékkal vissza a' vendégházba; itt elbeszélém Albret urnak 's nejének házvételemet. Albret ur darabig élesen nézte Ninát, ki mondhatlan üdvvel röpült atyja, azután anyja keblére.

E' naptól számlálom mennyei napjaimat a' földön. Nina nőm. A' cransaci vendégház alkotó Orny 's az én boldogságomat; még egykor más négynek alkothatandja.

HAZAI HIRLELŐ.

GYÁSZHIR. — Péczelen (Pest megye) maj. 29-én élete 30-ik évében, tüdő-szélhűdés következtében, szenderült-elmtgos gr. Teleki Borbála asszonyasság, m. gr. Ráday Gedeon urnak hite se, hét neveletlen árvát, Pál, Ilona, Eszter, Borbála, József, László és Gedeont hagyván maga után. A' korán elhunyt nak hideg tetemeit jun. 1-jén tették-le helyben a' Ráday grófok nemzetségi sirboltjába.

PESTI VIZSGÁLÓ.

HIRRSZEKRÉNY. — Gyász hírül jelentjük, hogy jun. 1-jén Pesten t. Má y József ur, kir. táblai ügyvéd, 's Bibanko Gyula a' kereskedési tudományok érdemes tanítója (első volt honunkban, ki azon nemű iskolát megnyitá) végzék-el munkás életök pályáját.

A' heves 's fájdalom! igen hosszasan tartó száraz idők még most (jun. 1.) egyre folynak. A' melegség némelly napokon csaknem kiállhatlan. Pünkösthétfőn a' ligetszugban és svábhegyen tartatott bucsún és népünnepen igen nagy számú budapesti lakosság vőn részt. A' gyönyörű meleg esendes nap különösen kedvezett. — Jun. 2-ki délután nagy esőnk volt.

A' magyar orvosok 's természetvizsgálók első nagy gyűlése maj. 29. 30. 's 31-én igen nagy számú résztvevők jelenlétében tartatott. Az orvosok nagy része e' napokon a' nemzeti casinóban ebédelt. A' gyűlés mindenkor délen 12 órakor kezdődött, 's tartott két óráig és azon túl is ngos Ben c Ferencz kir. tanácsnok 's orvos-kari igazgató urnak elnöksége alatt. Első napon az orvos 's term. vizsgáló urak többnyire magyar ruhában jelentek-meg. A' gyűlést az elnök ur rövid latin beszéddel kezdé-meg, majd csaknem egy óráig magyar köszöntő 's értesítő beszédben folytatá. Utána t. dr. Reisinger ur (latinul), majd Csausz és Bugát d. urak magyarul szö l l o t t a k. Átalján véve a' nevezett három napi vitatkozások többnyire magyarul történtek. Még az első napon küldöttségek tanakodtak a' szabályok 's a' t. felől. — Más nap a' gyülekezet kancsalságot gyógyító műtetre volt meghíva. A' gyűlésben megállapítottak a' szabályok; elhatároztattott, hogy a' második közgyűlés ugyan Pesten f. e. sept. első hétfőjén tartassék; értekeztek Kubinyi Ferencz, Ekstein Fridrik 's más több urak. — Harmadik napon a' vidékekről jött dr. urak országunk ngos fő-orvosánál tevék udvarlásukat, kínél e' napon fényes lakomával vendégeltettek-meg. Ugyan e' napon voltak tanúi az orvos urak egy electro-magneticai műtétnék, 's egy daguerrotype-i kísérletnek. A' mai ülésben ismét több értekezés olvastatott-fel, 's a' jelengyűlés tárgyai 's történeteinek nyomtatásban kiadatása is elhatároztattott. — Hogy nemzeti nyelvünk haladásának, a' honi tudósok nagyobb közeledésének, a' tudományos törekvés sikeresebb fejlődésének ezen uton is rés nyitvatván egy-szersmind igen érdekes innepélynek alkalom adatik, nem lehet elég méltólag örömrünkét nyilvánítani.

Nemzeti szinpadunkon mult héten a' kurucz szellem, mint a' pesti hirlapis emlité, ismét rugdaló dzott: de ha már a' megrugdaltt neveztetett, mért nem a' rugdaló is? — Halljuk, hogy Scott Emma k. a. is szerződött tagja lőn nemzeti színésztársaságunknak. Örüljünk-e ezen, vagy ne, kimon-dani nem akarom; várjuk-el a' jövődőt!

TA RY.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Egy k u t y a r é s z v é t e. A' hyèresi község (Seine-et-Oise) rövid idő előtt olly esetnek volt tanúja, melly újabb bizonytságot ad arról, hogy a' kutyák ritka természeti ösztönrel birnak, valamint arról is, hogy határtalan ragaszkodással tapadnak uraikhoz. Egy fiatal munkás rögtön egy föld- és homok-tömeg beomlása által betemettetett; mire Mazagran nevű kutyája nyakára fere kapart, és miután folytonosan ugatott és ordított volna, sikerült neki, urának elegendő levegőt szerezhetni arra, hogy életét felüldithesse. Erre folytonos ugatásával az átmenőket oda édesgette, kik a' szerencsétlen ifjút megszabadították és nagy fáradsággal visszaidézték az életbe. Egy köb-meternyre (kubikmeter) teszik a' homokot, mellyet rövid idő alatt az érzeteli állat szorgosan elhányt, hogy urát megmenthesse a' megfulástól.

KÜLÖNFÉLE.

Üvegkészítés első helye. — Az angol hajószeregnek, melly legközelebb St. Jean d' Acret ostromlá 's elfoglalá, egyik tisztje nem régen Belus folyam mellékére rándult-ki, mellynek partjain, mint tudva van, egy szerencsés eset következtében phoeniciai kereskedők a' kovakőnek salitrom és hamuval egybeolvasztása által feltalálták az üveget. Ő itt sokkal finomabb 's nemesebb anyagú köveket és folyam-fővényt talált, mint máshol lenni szokott. Ugyan itt találta ama tükör-tisztaságú lemezeket is (lapidesspeculares), mellyek átlátszók, 's a' görög romai császárok idejekorablakoknak használtattak.

A' nők akademiája (t. i. az emancipált, vagy emancipálás utánsovárgók és kék harisnyásoké) — melly híres intézet nem rég jött világra Parisban — ugy látszik, a' harmadik közgyűlést nehezen éli tul; mert már a' másodiktól fogva nem elég számosan gyűltek össze tagjai, hogy szabályaik szerint határozatot alkothattak volna. Titkos ellenszenvek, rosszul leplezett féltékenységek, czivódások és hatalmaskodó követelések igen sok megszökést vontak maguk után.

Menyekzői szertartások Hindostanban. Egy bramin előbb megszenteli a' szent tüzet, azután a' völegény, 's utána a' menyasszony három maroknyi riskását vesz kezébe, mellyet egymásnak fejére öntenek. A' menyasszony atya vejét felöltözteti, és megmossa lábait, mihez a' menyasszony anyja hoz vizet. Azután az atya megfogja leánya kezét, egy csep vizet és két vagy három pénzdarabot ejt bele, 's így szól: „te nem vagy többé enyim; én másnak adlak.“ Ezzel még nem fejeztetik-be a' házasság, melly csupán akkor van végezve, midőn a' vallás-szolga a' Talit, ennek egy kötetét, vagy egy jelképes kis lánczot összefüggesztve az arának adja, és ez azt saját kezüleg nyakára akasztja.

Izlé s-különbég a' szépség és p i p e r é b e n. A' japannők aranyozzák fogfikat; az indiaiak vörösrre festik magukat; Gazarati és Amerika némelly részeinek nőlakosai sokat tartanak a' fekete fogakra. Grönlandban a' nők arcukat sárga és kék szinekkel festik; a' Moskovitaiak pedig fehér és vörös szinnel ékítik magukat. A' chinai nők életük tavaszát örökös kinok közt töltik-el, hogy lábukat mennyire csak lehet, megkicsinyítsék. A' régi Persiában a' sas-orr legszebbnek tartatott. Bizonyos tartományokban benyomják az anyák gyermekeik orrát; más tartományokban koczára idomítják fejüket.

A' törökök annyira szeretik a' rőt haját, mennyire gyűlölik a' chinaiak. Az eszkimói szépek egész testüket medve-háj vastag rétegével vonják-be; és a' hottentottnók virág 's nyakdisz helyett beleket tekernek nyakuk, karukra és testükre. Chinában sokat tartanak a' kis szemekre, és a' fiatal leányzók szempilláikat kitépik. Török országban feketére festik a' hölgyek szemeiket, körmeiket pedig vörösre. A' perui nők átfurják orrcimpáikat, hogy gyűrűt függeszthessenek bele, mellynek súlya férjük tisztségéhez irányoztatik. Különben pedig pénzt és köveket akasztanak-be. — A' szép chinai nők fejükön madár-alakot viselnek aranyból, vagy rézből, mellynek szárnyai halántékaikat fedi; farka fejükön csügg-le, orra pedig orruk végén nyugszik, 's ennek feje a' személy legkisebb mozgásakor ide 's tova inog. — A' myantinnók még kényelmetlenebb fejdísz hordanak. Ezek hat ujjnyitól egészen egy lábnyi szélességű deszkákat is viselnek, melly viasszal van hajukhoz megerősítve; ők azért le nem fekhetnek, és nagy elővigyázás nélkül nem csókolhatnak, 's ha erdőben járnak, sokszor fennakadnak a' fák ágain fejjel. Hogy megfésülhessék magukat, a' viaszt el kell olvasztaniok; azért csak két izben fésülik-meg magukat évenként.

Vonások Guizot életéből. — A' „Galerie des contemporains illustres“ a' következőket közli, mint legfőbb vonásokat Guizot ur, mostani francia ministerium egyik leghíresebb tagjának életéből. — Guizot 1787-ki october 4-én született protestans szülőktől. Atyja Robespierre parancsára Nimesben végeztetett-ki, anyja pedig ez után lakhelyét Genf-be tette-át, hol a' fiatal Guizot a' gymnasiumban neveltetett. Négy esztendő alatt megtanulá Thucydidest és Demosthenest, Cicero és Tacitus, Dante és Alfierit, Schiller és Goethét, Gibbon és Shakespearét eredetileg érteni, és genfi iskolázásának két utolsó évében főképpen történeti 's esztani tanulmányokkal foglalatoskodott. 1805-ben a' törvényt kezdé tanulni Parisban. 1809-ben adá-ki első művét „le dictionnaire des Synonimes“ — ezt követte: „Vies des poètes français“ — ezt egy fordítás Gibbontól „Decline and fall of the Roman Empire“ és Rehfués „d' Espagne en 1808.“ munkájának fordítása. Guizot életének ez első része egészen a' literaturának volt szentelve, 1814-ben Nimesben, szülő földén vala, midőn Royer Collard fáradozásai következtében a' belügyek akkori ministerétől Abbé de Montesquieutól o' kormányszak főtítoknokává neveztetett. 1815-ben, midőn Napoleon bukása már kétségtelen lett, barátai állítása szerint a' constitutionelle royalisták Gentbe küldötték, hogy XVIII-ik Lajos királynál a' Charta kedvezményeihez szegődjék, és az ultra-royalista herceget, Blacast, az ügyek folytatásától eltávolítsa. Ez ujtás (restauration) alatt többnyire történeti munkákat készíte, és a' többi között kiadá: „l'histoire de la Révolution d' Angleterre“ — és „Essai sur l'histoire de la France.“ Ekkor történet-tanító volt. 1827-ben csak hamar, az „Aide-toi, le ciel t' aidra“ társaság legmunkásabb tagjainak egyike lön, mellynek rendeltetése az volt, hogy a' választás függetlenségét védelmezze. A' juliusi zendülés alatti és utáni munkálkodásai, mint a' doctrinairek főnökeé, ismertek.

B. J.

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 56-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi' betűivel, angol vas-sajton
uri utsza 453.